

Memoria clipei în culori kaki

Așteptat cu interes, **Buletinul Arhivelor Militare Române**, ultimul număr al revistei **Document**, aduce în prim-plan preocupările actuale ale cercetătorilor care, cu atenție și migală, se apleacă asupra manuscriselor. Lucrul

cu documentele, mai ales cele recente (adică din ultimii 50 de ani – pentru istorici –, dar cu implicații directe asupra destinilor comune) a relevat o parte din trecut, care, în anumite privințe, se repetă și se re trăiește în forme hibride.

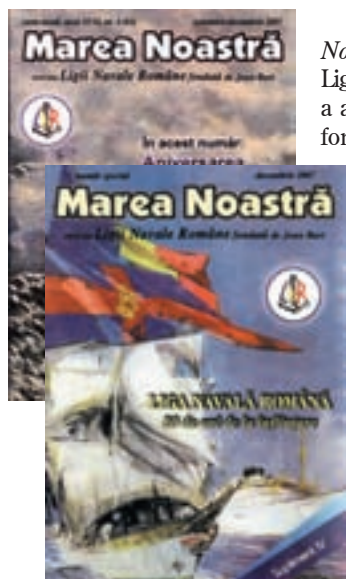
Astfel, situându-se pe palierul publicațiilor care au serioase cercetări istoriografice, revista aduce în prim-plan, cu precădere, faptele înaintașilor din Armată.

Este remarcabil că se folosesc surse de primă mână, sporind valoarea articolelor și a documentelor prezentate. Dintre acestea, ne-au reținut atenția: **Filozofia războiului la români** (căpitan-comandor Marian Moșneagu), **Patria în pericol! URSS și războiul propagandistic** (dr. Mioara Anton) și **România. O alianță. Două doctrine** (colonel (r) Petre Otu. (D.S.)

Semnal editorial

O publicație mare ca marea noastră

Locotenent-colonel Dănuț CĂLDĂRARU

Revista **Marea Noastră** editată de Liga Navală Română a apărut în același format inteligent și

cu acribie jurnalistică, de sub tiparul editurii CNAPMC SA. Mottoul din deschiderea **Cheia mântuirii noastre este drumul Dunării spre Marea largă deschisă tuturor**, creat de colonelul **Mihail Kogălniceanu**,

spune despre cutezanța unor valoroși mânăuitori ai timonei cu cerneală. **Litoralul românesc al Mării Negre** semnat de colonelul Vergiliu Moroianu devine o interesantă incursiune în geografia militară. Viceamiralul (r) Ilie Ștefan accentuează importanța submarinelor, nave cu mare putere de lovire, într-un omniscient comentariu **Piața submarinelor clasice**. Titlurile sunt în coridență cu textele bine articulate logic și semantic. Ilustrațiile alb-negru păstrează modelul original și stimulează comunicarea prin sugestie. Adâncimea textelor este armonizată prin jocurile fonturilor și spațiilor tipografice. Cine vrea să inițieze un studiu jurnalistic pe revista **Marea Noastră**, cu certitudine, va spune în matricea de interpretare: este o publicație mare ca Marea Noastră. Exemplarele au fost difuzate împreună cu numărul special, de pe a cărui copertă suntem impresionați de vârsta grupării Liga Navală Română – 80 de ani. **La mulți ani!**

Cultură din venituri proprii

CERCUL MILITAR NAȚIONAL CAUTĂ REGLEMENTĂRI FAVORABILE

Colonel Francisco STOICA

Am intrat, întotdeauna, cu mare plăcere în Cercul Militar Național. Clădirea, mobilierul și strădania celor angrenați în administrarea lui îți insuflă respect.

Biroul directorului, locotenent-colonelul Marian Ghica (foto), este dominat de stilul anilor '23. An în care a fost inaugurat acest edificiu.

Nici nu s-ar potrivi un alt fel de mobilier. Îmi arată o broșură cu Cercul Militar din Paris. Aceeași arhitectură. Douăzeci de ani, cercul nostru militar a funcționat după principii capitaliste. Ulterior, s-a mers, până la Revoluție, după o gândire sovietică – îmi spune locotenent-colonelul. Răsfoiește, în continuare, broșura.

– Cred că noi oferim mai multe decât Cercul Militar din Paris. Avem săli de conferințe mai multe, totul se poate desfășura în incintă, inclusiv hrănirea. Doar cazare nu putem asigura. Spre exemplu, aducem aici, pentru un spectacol, Teatrul **Nottara**, cu **Doi pe o bancă**. Nu ne permite scena să primim spectacole de amploare mai mare, cu mai mulți actori.

– **Se intră cu bilete?**
– Nu, pe bază de invitații. Plătim noi, din venituri proprii.
– **Cât primiți de la buget?**
– 80%.
– **Iar restaurantul?**
– Funcționează 100% cu venituri proprii.
– **Din acest motiv, probabil, așteptările unora de a veni aici**

pentru prețuri de popotă nu mai sunt onorate.

– Sigur. Dar prețurile sunt acceptabile. Revenim la Cercul Militar din Paris.

Acolo se percepe o taxă anuală. Nu știu însă ce reglementări au, ce înseamnă pentru cotizanți acest lucru, de ce facilități beneficiază.

– **Nu ați fost acolo niciodată, în acești trei ani de când sunteți director?**

– Nu.
– **Nici în altă țară, pentru a vedea cum funcționează cercurile militare de acolo?**

– Nu. Am încercat să iau informații de pe internet sau din broșuri. La francezi, cercul militar este un adevărat complex. La noi, este folosit acum, în primul rând,

ca zonă de reprezentare: dineuri, seminare, conferințe. Trebuie să găsim soluții, reglementările cele mai bune, care să ducă la o paletă mai largă de activități. Trebuie menționat totuși că la noi funcționează și cursuri care sunt destul de căutate: limbi străine, dans sportiv, calculatoare, instrumente muzicale. Probabil, autofinanțarea ar schimba multe, dar trebuie bine studiat ceea ce ar urma. Acum, oferim spații armatei, pentru că ar costa foarte mult să folosească alte edificii, contracost.

– **Totuși, Cercul Militar Național a fost construit cu banii ofițerilor. S-ar putea spune că am avea dreptul la ceva gratuități...**

– Așa este, dar este vorba de un colos, care trebuie întreținut. Dacă revenim, din nou, la broșura cu Cercul Militar din Paris, putem citi că, la un moment dat, președinte de onoare a fost chiar Valery Giscard d'Estaing. În alte țări, cercurile militare se numesc cluburi, cu alt înțeles.

– **Costă mult întreținerea acestui edificiu?**

– Nu, dar este nevoie de investiții importante, de infrastructură.

– **Nu beneficiați de fonduri de la Uniunea Europeană?**

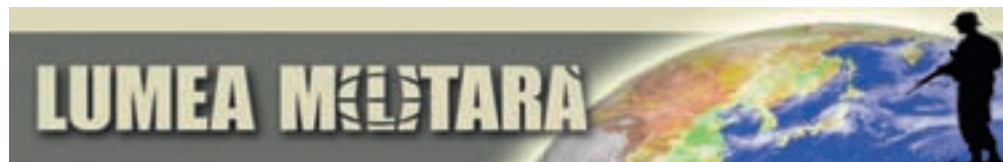
Cercul Militar din București a fost declarat monument istoric.

– Trebuie să avem un proiect. Problema este cu cine să-l facem. Apoi, Ministerul Culturii spune că alte monumente au nevoie urgentă de reparații și că noi suntem la coada listei cu priorități... Datele problemei s-au mai schimbat între timp. Cei care vin din străinătate, la activități organizate în acest edificiu la un nivel de reprezentare foarte mare, vor să știe dacă sunt asigurate toate condițiile.

– **Se poate vorbi de menținerea actului de cultură?**

– Partea de cultură este menținută din venituri proprii.

Un exemplu sunt expozițiile de pictură, spectacolele, simpoziunile lansările de carte, cenaclurile.

www.lumeamilitara.ro

Adrian PANDEA

În 2004, Societatea Scriitorilor Militari (fondată în 2002), reluând proiectul „Asociației scriitorilor și autorilor militari”, pune în pagină noua serie a magazinului „Lumea militară”. Principalul „eveniment din urmă”, admiterea

României în NATO, avea suficientă substanță pentru a alimenta speranțele în utilitatea unui asemenea gest. Mai mult decât circumstanțele favorabile conta însă entuziasmul începutului de drum, credința că făceam un lucru necesar, de normalitate, de punere în acord cu vremurile pe care le trăim. De aceea, n-am băgat în seamă

pe cei care au încercat, în vreun fel sau altul, să ne torpileze începuturile, din rațiuni meschine. Aveam, cu alte cuvinte, ceva din ingenuitatea predecesorilor din 1935. Au apărut cinci numere din varianta print a „Lumii militare” – serie nouă. Puțin, pentru o publicație proiectată pentru o apariție trimestrială. Foarte puțin, pentru ritmul frenetic la timpurile noastre. Decizia de a trece online a venit firesc: este mai mult decât o continuare, este un nou început. Pentru ca dincolo de materialele din varianta tipărită, veți găsi articole și rubrici noi, al căror rost este de a inaugura un dialog permanent cu cititorii/vizitatorii noștri. Așteptăm, așadar, opiniile dumneavoastră. Credem că nu e prea târziu, nici prea devreme...

„SIMBOLISM”

Aurelia NĂSTASE

Când nu dispune de capacitatea minimă de a folosi limba română pentru a se exprima, emițătorul discursului politic se căznește să-și expună închipuirile și, din silința lui, rezultă enunțuri precum: **Acest subiect este fierbinte, dar are și un anumit grad de simbolism, pentru că a atras atenția presei**. Este de presupus că că inabilul vorbitor ar fi vrut să spună că subiectul a atras atenția presei pentru că este fierbinte și pentru că... Dincolo de dezordinea logică a enunțului, rămâne de lămurit la ce s-a chinuit să se gândească când a zis: **Acest subiect are un anumit grad de simbolism**.

Cuvântul **simbolism** i-a trecut pe la ureche pe când trecea și el

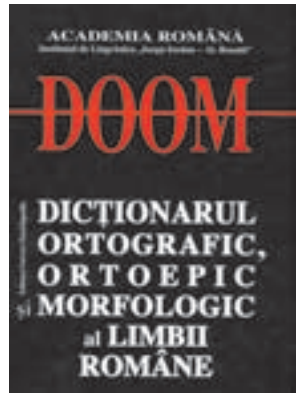
prin liceu și, socotindu-l o perlă utilă la pomponul său firav de „om cu școală”, s-a repezit să-l folosească, deși, evident, nu avea habar că se referă la un curent literar. I s-a părut că s-ar putea potrivi oarecum în context și l-a potrivit „după ureche”.

Nu a avut noroc. **Simbolismul** este fie un sistem de simboluri, reprezentare prin simboluri, fie totalitatea simbolurilor proprii unei religii, fie amintitul curent artistic de la sfârșitul secolului al XIX-lea, potrivit căruia valoarea fiecărui obiect și fenomen din lumea înconjurătoare poate fi exprimată și descifrată cu ajutorul simbolurilor; mod de exprimare, de manifestare propriu acestui curent. Prin **simbolism fonetic** se înțelege susținerea semnificației

unui cuvânt și prin structura lui fonetică (v. **Dicționarul explicativ al limbii române/DEX**, 1996, ediția a II-a, Univers enciclopedic, București, p. 987).

Propoziția devine mai clară dacă este modificată astfel: **Acest subiect are o anumită simbolică**. După înlocuirea **simbolismului** cu substantivul comun feminin **simbolică**, este clar că „subiectului fierbinte i se atribuie o semnificație simbolică”.

Mesajul ar fi fost așadar mai limpede dacă vorbitorul s-ar fi mulțumit să spună: **Subiectul a atras atenția presei pentru că este „fierbinte”, deoarece este important prin ceea ce simbolizează**.

este în pericol să gafeze dacă nu reușește să distingă între cumnați și frați, între soacre și mătuși, între soții și verișoare etc. **Mutatis mutandis**, la observația „Care simbolism? (...) Pardon, d-le Dandanache, cuvântul potrivit e **simbolică**...”, se poate, eventual, răspunde: „Așa e, bine ziți, puicursorule (...) fă-ți idee d-ta (...) hodoronc-hodoronc (...) și clopoței parvenirii... îmi țiuie grozav...”